

DE PEUS A TERRA

FETS I FE

Àngel Caldas i Bosch

DOCTOR EN DRET CANÒNIC

▶ caldasangel@yahoo.es

«**T**ocar de peus a terra» és una expressió suggestiva de la nostra llengua i de la nostra mentalitat. Tinc la impressió que no s'usa tant, en el nostre temps, perquè els temes dels quals es discuteix no solen tenir dos peus: són problemes socials, o socialitzats. Tot sembla socialitzat, tot són referències col·lectives, globalització dels problemes, en els quals l'individu desapareix. Es culpabilitza els col·lectius i tendeix a esfumar-se la reflexió sobre la persona, la seva identitat, els seus valors inalienables, la categoria humana, la seva perfecció, les seves virtuts, l'obertura a realitats que transcendeixen la mera humanitat. Fa poc hem sentit, a l'aeròdrom de Cuatro Vientos, un home parlar a dos milions de nois i noies com si fossin una sola persona, com si cadascú d'ells tin-

«Tendeix a esfumar-se la reflexió sobre la persona, la seva identitat, el seus valors inalienables, la categoria humana, la seva perfecció»

«Després de tants anys de relativisme moral, la formació humana de cadascú sembla que no formi part del programa integral de la persona»

gués una responsabilitat de buscar la pròpia perfecció mentre va treballant pel comú. I és que, després de tants anys de relativisme moral, la formació humana de cadascú sembla que no formi part del programa integral de la persona humana, com si no tingués res a veure amb l'obertura a la realitat transcendent ni amb la responsabilitat social. El Concili Vaticà II (A.A.,4) recomana als fidels laics que valorin moltíssim les virtuts «que es refereixen a les relacions socials, això és, a la honradesa, a l'esperit de justícia, la sinceritat, els bons sentiments, la fortalesa d'ànima, sense les quals no pot haver-hi una autèntica vida cristiana». No es pot construir una verdadera vida humana i cristiana «sense el domini de si mateix, sense ordre ni mesura en el desig, sense el domini ferm i moderat». És té por a viure amb sobrietat, a perseverar en l'acompliment d'allò que s'ha de fer, amb consciència. Es fa mal a la societat quan una persona viu reventant el propi jo en un egoisme incapaç de superar res. I això, des de petit.

LA RELIGIÓ I LA POLÍTICA

CARTA SETMANAL

Francesc Pardo i Artigas

BISBE DE GIRONA

▶ bisbatgirona@bisbatgirona.cat

Els enemics o adversaris de Jesús li paren un parany molt perillós en relació amb els impostos que el poble havia de pagar als opressors romans. Li demanen si cal pagar o no el tribut al Cèsar de Roma. Si Jesús diu que cal pagar-lo, tot el poble es posa en contra d'ell; i si diu que no, segur que li ve al damunt la pena de mort. Els romans no acostumaven a perdonar cap oposició al tribut econòmic. Jesús respon amb una nova pregunta, feta des del sentit comú i des de la Bona Notícia de salvació que ell porta. Els demana que li mostrin una moneda per pagar el tribut i que li expliquin de qui són la figura i el nom gravats a la moneda. «Del Cèsar», responen. Aleshores reben la resposta precisa: «retorneu al Cèsar allò que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu». Les paraules de Jesús ens volen ajudar a viure en equilibri i harmonia els valors civils i socials, i els valors religiosos de la fe. Els enemics de Jesús, amb una moneda a les mans, diners que ells estimaven, eren un monument a la hipocresia. La resposta és clara i precisa: si juguen al joc del Cèsar li han de tornar el que es mereix, el que és seu per la inscripció de la moneda, però que mai no oblidin de retornar a Déu allò que es mereix, allò que és de Déu. No és el moment de posar per escrit un debat sobre la dimensió religiosa i la política de l'ésser humà, però sí d'oferir algunes indicacions per a la nostra vida d'avui: – L'elogi a Jesús de part dels seus adversaris: «sabem que dieu la veritat... que ensenyeu els camins de Déu... que sou lliure de miraments humans». Jesús no vol cuidar la imatge, sinó obrar segons Déu, i per això és profundament lliure. Cal no fer la reflexió des del desig de poder, sinó des de la profunda llibertat dels fills de Déu i des del desig de salvació, de llibertat i de realització humana que Déu vol per a tothom. – La persona és una unitat, un ciutadà amb tot el que això significa i, alhora, és un fill estimat de Déu. Fill de Déu, persona i ciutadà. – Cal donar importància a la política, a l'economia, a la vida social... a tot allò que és del Cèsar. Ara bé, el Cèsar, tot allò que configura la política, l'organització social, no es pot convertir en Déu, en un absolut. En nom de Jesús no es pot dir que s'ha de fer tal política (...).

El micromecenatge permet finançar un documental sobre Arcadi Oliveres

Impulsat per JiP, ensenya com treballa per la justícia social

L'entitat cristiana Justícia i Pau i la productora Únicamente Severo Films coprodueixen un audiovisual pagat, en part, per aportacions individuals i d'entitats. El documental, plantejat com un seguiment de la seva vida, mostrarà la conversa d'Oliveres amb unes religioses a Girona.

INICIATIVA

JOAQUIM BOHIGAS I MOLLERA | GIRONA

La directora i guionista, Ericka Sánchez (Barcelona, 1983), explica que el projecte arrenca quan Pere Ortega, membre de Justícia i Pau (JiP), li va demanar que enregistrés un seminari que impartia Arcadi Oliveres (Barcelona, 1945). Tanmateix, la directora va copsar que l'audiovisual podria tenir més valor i va proposar seguir-lo en la seva activitat privada i pública. Aquí es va adonar que hi havia pòsit per un documental, tot i que Oliveres creu que no és necessari. A fi de finançar-lo, els impulsors han optat, a més dels circuits tradicionals, pel *crowdfunding* (micromecenatge) i, ahir al vespre, s'havien reunit 5.370 euros (calia reunir-ne 3.000) a partir d'aportacions de particulars i entitats (133). Hi ha temps fins al 23 d'octubre. A més, l'audiovisual tindrà una llicència Creative Commons (alternativa al Copyright), cosa que permet una distribució lliure i no comercial i, d'aquesta manera, contribuir a la difusió de les idees del protagonista.

Arcadi Oliveres fa 40 anys que manté un discurs contra les injustícies, sobretot, a partir de l'anàlisi

econòmica, la ciència que ell domina. «L'Arcadi», tal com és conegut en els àmbits solidaris, ha realitzat nombroses conferències i cursos a la demarcació de Girona i, en els darrers anys, ha reforçat el poder d'atracció a causa del creixent malestar ciutadà sobre com funciona el sistema. Ara és un referent per als nous moviments socials. El documental, del gènere *roadmovie* i amb una durada de 60 minuts, és un viatge per la quotidianitat d'Oliveres, com a professor, prolífic conferenciant (universitats, centres cívics, congressos...), participant en mitjans de comunicació, vida familiar... També hi ha records d'infantesa i la participació en les primeres protestes.

Els personatges base de l'audiovisual són el propi Arcadi Oliveres; Janine Künzi (l'esposa); els seus quatre fills (un d'ells recentment mort als 28 anys); Paco (n'enregistra setmanalment les classes a la Universitat Autònoma de Barcelona pel seu d'interès de cara als futurs estudiants); Joan Morera (capellà); Pere Ortega (company de lluites socials); i Miren Etxezarreta (catedràtica d'Economia Aplicada de la UAB). Ericka Sánchez coordina un equip format per Ricardo Íscar (director de fotografia), Xavier Esteban Casa (muntador) i Roger Danès Morera (guionista), entre d'altres.

MARC MARTÍ

UNIVERSITAT

Professor d'Economia a la UAB

▶ Arcadi Oliveres és professor titular del Departament d'Economia Aplicada de la UAB i president, des de 2001, de JiP. A la foto, d'arxiu, Oliveres impartint una conferència a la Universitat de Girona (UdG).

Les «recompenses» pels benefactors

▶ Les persones i entitats que col·laboren econòmicament obtenen unes «recompenses». Des dels 5 euros, en què el nom i cognom del mecenes surt citat a la web del documental, fins als 300, on reben, d'entre altres, un DVD de la pel·lícula, una invitació a la festa de fi de rodatge i una entrevista pels «extres». El finançament col·lectiu permet una involucració assequible i fàcil d'aquelles persones que volen donar suport a les idees d'Oliveres. Amb els diners recaptats, es paguen els desplaçaments, dietes, el lloguer de l'equip, i l'edició i muntatge. En aquest sentit, de la mateixa manera que en d'altres projectes artístics, el micromecenatge s'està consolidant com la forma per assumir les despeses que, per altres canals, ara resulten molt més difícils d'afrontar a causa de la situació econòmica. GIRONA | J. BOHIGAS

GIRONA/CDE

Educació reconeix un curs sobre el patriarcat

GIRONA | JOAQUIM BOHIGAS I MOLLERA

■ El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya ha reconegut el curs *Esquerdes al patriarcat*, que el Col·lectiu de Dones en l'Església (CDE) ha programat per aquest curs en el Centre Cívic Pla de Palau de Girona (del 13 de setembre al 13 de desembre de 2011, i del 14 de febrer al 22 de maig de 2012). La propera sessió és «Dones Espiritistes. Una espiritualitat qüestionada i perseguida», a càrrec de Mercè Otero, el proper dimarts (18 d'octubre). Començarà a dos quarts de sis de la tarda i la durada és fins a les vuit.

Breus

GIRONA/MOVIMENTS

Joves cristians participen a l'assemblea de la JOC

GIRONA | JOAQUIM BOHIGAS I MOLLERA

■ Un grup de gironins participen demà en l'assemblea nacional de la Joventut Obrera Cristiana (de Catalunya i Illes Balears) a Santa Margarida de Montbui (Anoia). L'assemblea presentarà el pla de curs i el treball de sensibilització de la nova campanya (detectar injustícies i precariatats). Inclou una ponència i un treball en grups.

GIRONA/CASA DE CULTURA

ISCRG i SAFOR porten González de Cardenal

GIRONA | JOAQUIM BOHIGAS I MOLLERA

■ L'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona (ISCRG) i el Servei d'Assistència i Formació Religiosa (SAFOR) de la Universitat de Girona (UdG) han organitzat una conferència d'Olegario González de Cardenal (Lastra del Cano, Àvila, 1934), catedràtic emèrit de Teologia a la Universitat de Salamanca i premi de la Fundació Joseph Ratzinger 2011 (amb Manlio Simonetti i Maximilian Heim). L'acte es farà dimarts que ve, 18 d'octubre, a l'Aula Magna de la Casa de Cultura de Girona i començarà a les vuit del vespre.